

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om det attende Aarhundredes Oplysning i Salighedens Sag

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 123. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: [https://tekster.kb.dk/text/gv-1825\\_410\\_2-txt-shoot-idm1218.pdf](https://tekster.kb.dk/text/gv-1825_410_2-txt-shoot-idm1218.pdf) (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Jeg veed jo vel, hvad de Klogeste blandt Modstanderne vil svare, veed jo vel, de ikke saa naivt, som i min Barndom, vil spørge: men er det ikke dog ogsaa, naar man skal tale alvorlig, sandt, at Tiden er for Mennesker det Visse, Evigheden det Uvisse, og at Hoved-Sagen er, hvordan man handler, som der staaer: viis mig din Tro af dine Gierninger! Nei, jeg veed meget godt, at naar man mærker, det gaaer ikke længer an, at vinde philosophisk Rye ved Taushed, da vil man svare fornemt, og undervise mig, som en gammelagtig Præst, der har glemt sin Latin, om, at det var i det Høieste kun til Kants Tid, man, forledt af den da herskende eudaimonistiske Philosophie, udtrykte sig saa urigtig, eller dog saa uforsigtig, som om man satte det Synlige over det Usynlige, det Legemlige over det Aandelige, det Timelige over det Evige; men at, siden den Tid, har alle videnskabelige Theologer aldeles christelig ladet det Evige: det Intellectuelle, Mentale og Moralske, vederfares Ret, nøie skielnet mellem Legalitet og Moralitet, og fattet Menneskets høie Maal langt over alt Sandseligt, i Almeen-Fornuftighed. Om man da end ikke saa ivrig, som i forrige Tider, indskiærpede den Sandhed, at det Timelige og Synlige kun har relativt Værd, ja om man end stundom yttrede, at det Ny Testaments Tale 124derom syndes lidt overspændt, saa var det dog ingenlunde, fordi man kaldte Sandheden i Tvivl, men kun fordi man af Historien saae, hvor skadelige Følger det ved Misforstand kunde have, at tale foragteligt om Livet i denne Verden, og nedsætte de dydige Handlinger.